

РЕШЕНИЕ

№ 5660

гр. София, 25.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 06.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **3886** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Б. А. П. от [населено място] срещу Заповед № ЗСП/Д-С-ЛЦ/75 от 07.03.2022 г. на Директора на Дирекция Социално подпомагане – Л., с която на Б. А. П. е отказана еднократна помощ при инцидентни нужди по чл.16 от ППЗСП, потвърдена с Решение № 22-РД06-0066 от 04.04.2022 г., издадено от Директора на Регионална дирекция за социално подпомагане София-град. Моли акта да бъде отменен.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заявление-декларация от 18.02.2022 г. /л. 13/ г-н Б. А. П. е депозирана в дирекция „Социално подпомагане“ - Л. е поискал отпускане на еднократна помощ на основание чл. 16 от ППЗСП с мотив за исканата помощ: „При падане на 20.04.2021 г.

счупих лява тазобедрена става и се наложи оперативна интервенция". В заявлението-декларация г-н Б. П. е декларирал, че е разведен, като на адреса съжителства с бившата си съпруга - г-жа Г. П.. Г-н Б. П. е в пенсионна възраст, лице с увреждане, с определени от 50% до 69,99% вид и степен на увреждане. Деклариран е доход от пенсия. Към заявлението-декларация е приложена Епикриза от Многопрофилна болница за активно лечение „Сердика" ЕООД, Отделение „Ортопедия и травматология" с И.З. №2514/2021 г. за лечение на г-н Б. П. от 20.04.2021 г. до 26.04.2021 г. по клинична пътека 218 с диагноза: „Счупвания на други части на бедрената кост". Приложена е фактура с №[ЕГН] от 26.04.2021 г., издадена от Многопрофилна болница за активно лечение „Сердика" ЕООД за платена сума в размер на 4934,80 лева за избор на екип, потребителска такса, доплащане на керамична глава при първично протезиране и тазобедрена ендопротеза механична с метална глава (реимбурсирана сума от НЗОК - 1080,00 лева). Приложени са рецепти и фискални бонове за закупени през месец април 2021 г. лекарствени продукти и медицински изделия, необходими за следоперативно лечение - за лекарствени продукти в размер на 269,25 лева, за закупен повдигач Сейт Йорк на стойност 99,00 лева и закупен бастун на стойност 28,00 лева.

По повод подаденото заявление-декларация е извършена социална анкета, направени са съответните служебни справки и е изготвен социален доклад, в който са отразени всички констатирани със социалната анкета обстоятелства. От социалния доклад е установено, че г-н Б. П. е пенсионер, разведен. На адреса съжителства с бившата си съпруга, която пенсионер. Двамата получават пенсии. От дирекция „Социално подпомагане" - Л. на г-н Б. П. е отпусната месечна финансова подкрепа по чл. 70 от Закона за хората с увреждания. В социалния доклад е отразено, че жилището, в което живеят г-н Б. П. и г-жа Г. П. е собственост на сина им, а те са със запазено право на ползване. От социалния доклад е установено, че от направена служебна проверка в Служба по вписванията - [населено място] и [населено място] е установено, че г-н Б. П. е собственик на недвижими имоти и/или на идеални части от тях, находящи се [населено място], [населено място] и [населено място] в Столична община. От приложените към заявлението-декларация документи е видно, че на 20.04.2021 г. след падане г-н Б. П. е приет в МБАЛ „Сердика" ЕООД с фрактура на лява тазобедрена става и бедро. Извършена е оперативна интервенция, като за избор на екип, потребителска такса, доплащане на керамична глава при първично протезиране и за тазобедрена ендопротеза механична с метална глава (реимбурсирана сума от НЗОК - 1080,00 лева) е заплатена сума в размер на 4934,80 лева. В социалния доклад е отразено, че г-н Б. П. има две деца - син и дъщеря, които са семейни, трудово заети и по негови данни поддържа добри взаимоотношения с тях. В социалния доклад социалният работник е направил предложение да бъде отказана еднократна помощ по чл. 16 от ППЗСП, тъй като няма инцидентно възникнали жизненоважни потребности, съвместно живеещите г-н Б. П. и г-жа Г. П. имат постоянни месечни доходи и не са изчерпани възможностите за самоиздръжка и взаимопомощ от страна на роднини и близки.

Въз основа на изготвения социален доклад, със Заповед №ЗСП/Д-С-ЛЦ/75 от 07.03.2022 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане" - Л. на г-н Б. А. П. е отказана еднократна помощ по чл. 16 от ППЗСП с мотив: „На основание чл. 16, ал. 1

от ППЗСП - Няма доказана инцидентно възникнали жизненоважни потребности. Съвместно съжителстващите г-н Б. П. и г-жа Г. П. имат постоянни месечни доходи и не са изчерпани възможностите за самоиздръжка и взаимопомощ от страна на роднини и близки".

Заповедта е обжалвана по административен ред, като е постановено Решение от 04.04.2022 г. /л.30-31/, с което жалбата е отхвърлена.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона. Съдът приема, че оспорената заповед на директора на Дирекция „Социално подпомагане” – Л. е издадена от компетентен административен орган по чл.13, ал.2 ЗСП и е мотивирана от правна и фактическа страна съобразно чл.59, ал.2 АПК.

При издаването ѝ не са допуснати съществени процесуални нарушения, поради което същият не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

Закон за социално подпомагане урежда обществените отношения, свързани с гарантирането на правото на гражданите в Република България на социално подпомагане чрез социални помощи. Съгласно чл. 11, ал. 2 и чл. 12, ал. 2 от ЗСП, социални помощи се получават от лица, след като са изчерпани всички възможности за самоиздръжка и за издръжка от лицата по чл. 140 от Семейния кодекс и се отпускат след преценка на доходите на лицето или семейството, имущественото състояние, семейното положение, здравословното състояние, трудова заетост, възрастта, както и други констатирани обстоятелства. Социалните помощи се отпускат със заповед на директора на дирекция „Социално подпомагане" или от упълномощено от него длъжностно лице след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета, което е регламентирано в чл. 13, ал. 2 на ЗСП.

Разпоредбата на чл. 16 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане /ППЗСП/ предвижда възможността за задоволяване на инцидентно възникнали здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности на лицата и семействата да се отпуска еднократна помощ веднъж годишно. Еднократната помощ е правна възможност за подпомагане на отделни лица и семейства. Размерът на тази помощ се определя със заповед на директора на дирекция „Социално подпомагане" или от упълномощено от него длъжностно лице, като същата се отпуска след извършване на обективна преценка на доходите на лицата

и семействата, техните инцидентно възникнали потребности, видът и размерът на конкретната необходимост, както и възможността за помощ от близките, отразена в социален доклад. Посочените в чл. 16 от ППЗСП инцидентно възникнали потребности представляват потребности, които настъпват като отклонение от обичайния начин на живот и от бита на отделните лица и семейства, като възникването им е резултат от настъпването на непредвидими, неочаквани и непреодолими събития.

Административният акт е издаден на основание чл. 16, ал. 1 от Правилника за прилагане на закона за социално подпомагане ППЗСП, който определя, че за задоволяване на инцидентно възникнали здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности, на лицата и семействата може да се отпуска еднократна помощ веднъж годишно, като е преценено, че няма инцидентно възникнали жизненоважни потребности, съвместно живеещите г-н Б. П. и г-жа Г. П. имат постоянни месечни доходи и не са изчерпани възможностите за самоиздръжка и взаимопомощ от страна на роднини и близки.

Наличието на цитираните потребности, обуславя отпускането на помощта по чл. 12, ал. 1, т. 3 от ЗСП. Характерно за нея, е че се отпуска еднократно, за да осигури и обезпечи задоволяването на конкретна, инцидентно възникнала жизненоважна нужда на лицата.

Процесната заповед е съобразена с изискванията на закона и е издадена в съответствие с нормата на чл. 11, ал. 2 и чл. 12, ал. 2 от ЗСП, а именно социалните помощи се получават от лица, след като са изчерпани всички възможности за самоиздръжка и за издръжка от лицата по чл. 140 от Семейния кодекс и се отпускат след преценка на доходите на лицето или семейството, имущественото състояние, семейното положение, здравословното състояние, трудова заетост, възрастта, както и други констатирани обстоятелства.

Съдържанието на разпоредбата на чл. 16, ал. 1 ППЗСП несъмнено сочи, че помощта се отпуска за задоволяване на нужди, които са възникнали неочаквано, внезапно, т.е. такива, които излизат извън рамките на обичайните разходи и не са могли да бъдат предвидени. От събраните по делото доказателства не се установява в конкретния случай да са налице такива потребности. Инцидентната необходимост възниква непредвидимо и има извънреден, необичаен характер. Тези потребности настъпват внезапно и неочаквано в резултат на непредвидими обстоятелства. Това са потребности, които са в отклонение от обичайния начин на живот и бита на човека, като доказателствената тежест за наличието им пада върху жалбоподателя, а помощта се отпуска еднократно, веднъж годишно.

Социалното подпомагане се изразява в предоставяне на помощи и услуги – чл. 1 от ЗСП. Чл. 11 от ЗСП предвижда, че социалните помощи са средства в пари и/или в натура, които допълват или заместват собствените доходи до основните жизнени потребности или задоволяват инцидентно възникнали потребности на подпомаганите лица и семейства. Социалните помощи са три вида – месечни, целеви и еднократни съгл. чл. 12 ЗСП и се отпускат след преценка на доходите на лицето или семейството, имущественото състояние, семейното положение, здравословното състояние,

трудова заетост, възрастта, други констатирани обстоятелства, като условията и редът за отпускането се уреждат с ППЗСП.

Съгласно разпоредбата на чл. 27, ал. 8 от ППЗСП, при извършване на социалната анкета се вземат предвид всички други констатирани обстоятелства от социален, семеен, битов и здравен характер, отнасящи се до възможността за самоиздръжка и/или помощ от лица, задължени по закон да осигуряват издръжка.

От събраните в хода на административното производство доказателства, приложените към заявлението-декларация документи, се установява, че на 20.04.2021 г. след падане г-н Б. П. е приет в Многопрофилна болница за активно лечение „Сердика“ ЕООД с фрактура на лява тазобедрена става и бедро. Г-н Б. П. и г-жа Г. П. имат постоянни месечни доходи. От изготвения социален доклад е видно, че г-н Б. П. има две деца - син и дъщеря, които са семейни, трудово заети и по негови данни поддържа добри взаимоотношения с тях. От направена служебна проверка в Служба по вписванията - [населено място] и [населено място] е установено, че г-н Б. П. е собственик на недвижими имоти и/или на идеални части от тях, находящи се [населено място], [населено място] и [населено място] в Столична община, които биха могли да бъдат източник на допълнителни доходи. Установено е по безспорен начин, че съвместно съжителсващите Б. П. и г-жа Г. П. имат постоянни месечни доходи и не са изчерпани възможностите за самоиздръжка и взаимопомощ от страна на близки и роднини.

В хода на съдебното производство не се събраха доказателства, които да установяват различна фактическа обстановка и да разколебават фактически установяването от административния орган.

Атакуваният административен акт е правилен с оглед релевираното в него обстоятелство, че не са налице инцидентно възникнали жизненоважни потребности. В настоящото съдебно производство жалбоподателят не е представил доказателства, съгласно указаната му доказателствена тежест с разпореждането за насрочване, досежно инцидентно възникналата неочаквана нужда за получаване на средства.

Безспорно по делото е установено, че жалбоподателя П. е собственик на недвижими имоти и/или на идеални части от тях, находящи се [населено място], [населено място] и [населено място] в Столична община, които биха могли да бъдат източник на допълнителни доходи, както е установено по безспорен начин, че съвместно съжителсващите Б. П. и г-жа Г. П. имат постоянни месечни доходи и не са изчерпани възможностите за самоиздръжка и взаимопомощ от страна на близки и роднини. Липсата на основанията по чл. 11, ал. 2 от ЗСП, а именно социалните помощи да се получават от лица, след като са изчерпани всички възможности за самоиздръжка и за издръжка от лицата по чл. 140 от Семейния кодекс и да се отпускат след преценка на доходите на лицето или семейството, имущественото състояние, семейното положение, здравословното състояние, трудова заетост, възрастта, както и други констатирани обстоятелства обективира законосъобразността на заповедта.

Въз основа на изложеното, съобразно нормативните разпоредби и доказателствата приложени към административната преписка за законосъобразност на обжалвания

административен акт, Заповед №ЗСП/Д-С-ЛЩ/75 от 07.03.2022 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - Л., с която на г-н Б. А. П. е отказана еднократна помощ по реда на чл. 16 от ППЗСП, е правилна и законосъобразна. Процесната заповед е съобразена с целта на закона и предвид горното, жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

Ответникът претендира разноски, поради което жалбоподателят следва да му заплати на основание чл. 143 и чл. 144 АПК вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ сумата от 100 лева – юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 60 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. А. П. от [населено място] срещу Заповед № ЗСП/Д-С-ЛЩ/75 от 07.03.2022 г. на Директора на Дирекция Социално подпомагане – Л., с която на Б. А. П. е отказана еднократна помощ при инцидентни нужди по чл.16 от ППЗСП, потвърдена с Решение № 22-РД06-0066 от 04.04.2022 г., издадено от Директора на Регионална дирекция за социално подпомагане София-град.

ОСЪЖДА Б. А. П., ЕГН: [ЕГН] да заплати на ДСП - Л. направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на касационно обжалване на основание чл.13 ал.7 от ЗСП.

Препис от съдебното решение да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: